A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2017. április 26.*

„Előzetes döntéshozatal — Közlekedés — Közúti közlekedés — Vezetői engedély — 2006/126/EK irányelv — A 13. cikk (2) bekezdése — A »2013. január 19-ig megadott járművezetési jogosultság« fogalma — Az ezen irányelvet átültető nemzeti szabályozás — A könnyű motorkerékpárok (robogók) vezetői engedély nélküli vezetésére vonatkozó jogosultságot az e szabályozás hatálybalépését megelőzően megszerző személyek kötelezettsége a vezetői engedély megszerzésére”

A C-632/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Înalta Curte de Casație și Justiție (legfelsőbb semmítő- és ítélőszék, Románia) a Bírósághoz 2015. november 30-án érkezett, 2015. november 12-i határozatával terjesztett elő a

Costin Popescu

és

a **Guvernul României**,

a **Ministerul Afacerilor Interne**,

a **Direcția Regim Permise de Conducere si Înmatriculare a Vehiculelor**,

a **Direcția Rutieră**,

a **Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, Juhász E. (előadó), C. Vajda, K. Jürimäe és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– C. Popescu, személyesen,

* Az eljárás nyelve: román.

– a román kormány képviseletében R. H. Radu, O.-C. Ichim és E. Gane meghatalmazotti minőségben,

– a szlovák kormány képviseletében B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében L. Nicolae és J. Hottiaux, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. november 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 403., 18. o.) rendelkezéseinek, és különösen ezen irányelv (5) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 13. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet az egyrészről Costin Popescu, másrészről a Secretariatul General al Guvernului (a kormány főtitkársága) által képviselt Guvernul României (román kormány), a Ministerul Afacerilor Interne (belügyminisztérium), a Direcția Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor (a vezetői engedélyekért és a gépjárművek nyilvántartásba vételéért felelős igazgatóság), a Direcția Rutieră (közutakért felelős igazgatóság) és a Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor (a vezetői engedély és a gépjárművek nyilvántartásba vételének állami szolgálata) között, a 2006/126 irányelvet a nemzeti jogba átültető román szabályozás hatálybalépése előtt a könnyű motorkerékpárok (robogók) vezetői engedély nélküli vezetésére jogosult személyek azon kötelezettsége tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amely e személyek számára vezetői engedély megszerzését írja elő annak érdekében, hogy e járműveket továbbra is vezethessék.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2006/126 irányelv (2) preambulumbekezdésének szövege kimondja:

„A vezetői engedélyekre vonatkozó szabályok a közös közlekedéspolitika alapvető elemei, amelyek hozzájárulnak a közúti közlekedésbiztonság javításához, valamint megkönnyítik azon személyek szabad mozgását, akik a vezetői engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamban telepednek le […]”

4 Ezen irányelv (5) preambulumbekezdése szerint ezen irányelv nem sértheti az alkalmazásának időpontja előtt megadott vagy megszerzett, fennálló járművezetési jogosultságokat.

5 Az említett irányelv (8) preambulumbekezdése az alábbiak szerint fogalmaz:

„Közúti közlekedésbiztonsági okokból meg kell határozni a vezetői engedély kiállításának minimumkövetelményeit. A vezetői vizsgák, valamint a vezetői engedély kiállításának követelményeit össze kell hangolni. E célból meg kell határozni a gépjárművek vezetéséhez szükséges ismereteket, készségeket és magatartást, a vezetői vizsgának e koncepciókon kell alapulnia, és az ilyen járművek vezetésének fizikai és szellemi alkalmassági minimumkövetelményeket újra meg kell határozni.”

6 Ugyanezen irányelv (13) preambulumbekezdése szerint a könnyű motorkerékpárokhoz (robogókhoz) szükséges vezetői engedély kategóriájának bevezetése különösen a legfiatalabb vezetők tekintetében növeli a közúti közlekedésbiztonságot, akik a statisztikák szerint a közúti balesetek leggyakoribb áldozatai.

7 A 2016/126 irányelv (16) preambulumbekezdése a következőképpen fogalmaz:

„A [vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i] 91/439/EGK [tanácsi] irányelvben [(HL 1991. L 237., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 317. o.)] meghatározott vezetői engedély minta helyébe egységes, műanyag kártya formátumú típus lép. Ugyanakkor a könnyű motorkerékpárokra (robogókra), valamint a motorkerékpárokra vonatkozó új vezetői engedély kategória bevezetése következtében ezt a vezetői engedély mintát ki kell igazítani.”

8 Ezen irányelv „Kategóriák, fogalommeghatározások és alsó korhatárok” című 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az 1. cikkben meghatározott vezetői engedély az alább meghatározott kategóriákba tartozó gépi meghajtású járművek vezetésére jogosít fel. A vezetői engedély a kategóriánként feltüntetett alsó korhatártól adható ki. A »gépi meghajtású jármű« olyan önjáró jármű, amelyet az úton saját motorja mozgat, a sínen közlekedő járművek kivételével.

(2) Könnyű motorkerékpárok (robogók):

AM kategória

– olyan két- vagy háromkerekű járművek, amelyek legnagyobb tervezési sebessége – a motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok típusjóváhagyásáról és a 92/61/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. március 18-i 2002/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [(HL 2002. L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 399. o.)] 1. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározottak szerint – nem több, mint 45 km/h (kivéve azokat, amelyek legnagyobb tervezési sebessége 25 km/h-nál kisebb vagy azzal megegyezik), valamint a 2002/24/EK irányelv 1. cikke (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott könnyű, négykerekű motorkerékpárok;

– az AM kategóriára megállapított alsó korhatár 16 év.

[…]”

9 A 2006/126 irányelvnek „A vezetői engedély kiállítása, érvényessége és megújítása” című 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Vezetői engedély kizárólag azon kérelmezőknek állítható ki:

a) akik jártassági és magatartási, valamint elméleti vizsgát tettek, valamint megfeleltek az egészségügyi követelményeknek a II. és III. melléklet rendelkezéseivel összhangban;

b) akik kizárólag AM kategóriára vonatkozóan tettek elméleti vizsgát; a tagállamok előírhatják a kérelmezőknek, hogy e kategóriában jártassági és magatartási vizsgát tegyenek, valamint orvosi vizsgálaton vegyenek részt.

Az e kategóriába tartozó három- és négykerekű motorkerékpárok esetében a tagállamok különleges jártassági és magatartási vizsgát írhatnak elő. Az AM kategóriájú járművek megkülönböztetésére nemzeti kód illeszthető a vezetői engedélybe.

[…]”

10 Ezen irányelvnek „A nem közösségi minta szerinti vezetői engedélyek közötti egyenértékűségek” című 13. cikke a következőképpen szól:

„(1) A Bizottság egyetértésével a tagállamok egyenértékűségeket állapítanak meg az ezen irányelv végrehajtása előtt megszerzett jogosultságok és a 4. cikkben meghatározott vezetőiengedély-kategóriák között.

A tagállamok, a Bizottsággal való konzultációt követően, a 11. cikk (4), (5) és (6) bekezdésének végrehajtása céljából kiigazításokat hajthatnak végre nemzeti jogszabályaikon.

(2) A 2013. január 19-ig megadott egyetlen járművezetési jogosultság sem szüntethető meg, illetve korlátozható ezen irányelv rendelkezései alapján.”

11 A 2006/126 irányelv „Átültetés a nemzeti jogba” című 16. cikkének (1) és (2) bekezdése egyrészt arra kötelezi a tagállamokat, hogy legkésőbb 2011. január 19-ig fogadják el, és hirdessék ki az említett irányelv e cikkben felsorolt rendelkezéseinek – köztük a 4. cikk (1) és (2) bekezdésének, a 7. cikk (1) bekezdése b) pontjának és a 13. cikknek – való megfelelés érdekében szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, másrészt arra, hogy ezen átültetett rendelkezéseket 2013. január 19-től kezdődően alkalmazzák.

A román jog

12 A legea nr. 203/2012 pentru modificarea şi completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (a közúti közlekedésről szóló 195/2002. sz. sürgősségi kormányrendelet módosításáról és kiegészítéséről szóló 203/2012. sz. törvény, *Monitorul Oficial al României*, 2012. november 12-i 760. szám), amely a 2006/126 irányelv egyes rendelkezéseit ültette át a román jogba, 2013. január 19-től alkalmazandó. Ez a törvény az Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publicet (a közúti közlekedésről szóló 195/2002. sz. sürgősségi kormányrendelet, *Monitorul Oficial al României*, I. rész, 2006. augusztus 3-i 670. szám, a továbbiakban: 195/2002. sz. OUG), valamint e sürgősségi rendeletnek a Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006 (1391/2006. sz. kormányhatározat, *Monitorul Oficial al României*, I. rész, 2006. október 26-i 876. szám) által jóváhagyott végrehajtási rendeletét módosította.

13 Az említett irányelv átültetésének biztosítása céljából a 195/2002. sz. OUG végrehajtási rendelete 160. és 161. cikkének a könnyű motorkerékpárokra (robogókra) vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezték.

14 A 203/2012. sz. törvény hatálybalépése előtt a 195/2002. sz. OUG végrehajtási rendelete 160. cikkének (2) bekezdése azt írta elő, hogy „[a] vezetői engedéllyel nem rendelkező személyek csak abban az esetben vezethetnek közúton könnyű motorkerékpárt (robogót), ha igazolják, hogy elvégeztek egy, a közúti közlekedésről szóló szabályozásra vonatkozó tanfolyamot valamely, a gépjárművezetők képzésére engedéllyel rendelkező intézményben”.

15 E végrehajtási rendelet 161. cikkének (2) bekezdése a 203/2012. sz. törvény hatálybalépése előtt azt mondta ki, hogy „[a] közúti közlekedés során a kerékpárosnak magánál kell hordania személyi igazolványát, a robogóvezetőnek pedig emellett magánál kell hordania a közúti közlekedésről szóló szabályozásra vonatkozó tanfolyam elvégzéséről szóló igazolást és a jármű nyilvántartásba vételi igazolását”.

16 A 195/2002. sz. OUG 6. cikkének 6. és 21. pontja határozza meg a „gépjármű” és a „könnyű motorkerékpár (robogó)” fogalmát. Ez a cikk kifejti egyrészt, hogy „a könnyű motorkerékpárok (robogók) […] gépjárműnek minősülnek”, másrészt, hogy a könnyű négykerekű motorkerékpárok „könnyű motorkerékpárnak (robogónak) tekintendők”.

17 A 195/2002. sz. OUG 20. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőképpen fogalmaz:

„(1) A gépjárművek, a villamosok, a kizárólag a mező- és erdőgazdasági üzemekben használt traktorok, illetve az önjáró járművek közutakon történő vezetéséhez a vezetőknek a megfelelő vezetői engedéllyel kell rendelkezniük.

(2) A vezetői engedélyek az alábbi gépjármű-kategóriákra szólnak: AM […]

(3) A (2) bekezdés szerinti azon gépjármű-kategóriák leírását, amelyek esetében vezetői engedély kiadására kerül sor, az 1. sz. melléklet tartalmazza.”

18 A 195/2002. sz. OUG 1. sz. melléklete azon gépjármű-kategóriákat sorolja fel, amelyekre e jogszabály 20. cikke (2) bekezdésének megfelelően vezetői engedélyt állítanak ki. Az említett melléklet a) pontjában szereplő meghatározás szerint az „AM kategória” a „könnyű motorkerékpárokra (robogókra)” vonatkozik.

19 A 195/2002. sz. OUG 23. cikkének (1) és (9) bekezdése alapján:

„(1) A gépjármű […] közúton történő vezetésének joga kizárólag az érvényes vezetői engedéllyel rendelkező személyt illeti meg, azon kategória vonatkozásában, amelyhez a jármű tartozik, illetve minden olyan személyt, aki ehelyett e jogosultságát az őt a közúti közlekedésre feljogosító okmánnyal tudja igazolni.

[…]

(9) A vezetői engedély megszerzésére irányuló vizsga az ismeretek igazolására szolgáló elméleti részből, valamint a készségek és a magatartás igazolására szolgáló gyakorlati részből áll a kérelmezett engedélykategória vonatkozásában. Az AM kategóriára vonatkozó gyakorlati vizsga kizárólag a készségek meglétének az e célra előkészített zárt pályán történő bizonyítását foglalja magában. A vezetői engedély megszerzésének feltételeit rendelet határozza meg.”

Az alapeljárás tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

20 C. Popescu egy Aixam márkájú, L 6e kategóriába sorolt, könnyű motorkerékpárnak (robogónak) tekintendő, könnyű négykerekű motorkerékpárra vonatkozó nyilvántartásba vételi igazolással, valamint a könnyű motorkerékpárok (robogók) közúti vezetésére jogosító, a közlekedési szabályokra vonatkozó tanfolyam elvégzését tanúsító igazolással rendelkezik. Az említett okmányok, amelyeket a 2010-es év során állítottak ki C. Popescu részére, a 2013. január 19. előtt hatályos 195/2002. sz. OUG 160. és 161. cikkének megfelelően lehetővé tették számára, hogy a tulajdonában állóhoz hasonló járművel közlekedjen.

21 2013. január 19-től a 195/2002. sz. OUG-t a 2006/126 irányelv egyes rendelkezéseinek a nemzeti jogba történő átültetése érdekében módosító 203/2012. sz. törvény értelmében Romániában vezetői engedély megszerzéséhez kötötték a könnyű motorkerékpárok (robogók) vagy az annak minősülő járművek közúti vezetését.

22 C. Popescu a Curtea de Apel București (bukaresti fellebbviteli bíróság, Románia) előtt több nemzeti hatósággal szemben keresetet indított annak érdekében, hogy a könnyű motorkerékpárok (robogók) közúti vezetésére vonatkozó, 2013. január 19. előtt megszerzett jogát ezen időpontot követően is elismerjék, anélkül hogy e célból további alaki előírásokat kellene teljesítenie, továbbá annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság állítson ki számára az e jogát tanúsító okmányt. A keresetét azzal az állítással támasztotta alá, hogy a 203/2012. sz. törvényből eredő új szabályozás ellentétes az említett irányelv rendelkezéseivel.

23 Mivel C. Popescu a 203/2012. sz. törvénnyel módosított 195/2002. sz. OUG egyes rendelkezéseivel szemben alkotmányellenességi kifogást is felhozott, a Curtea de Apel București (bukaresti fellebbviteli bíróság) a Curtea Constituțională hoz (alkotmánybíróság, Románia) fordult.

24 2013. december 5-i határozatával az utóbbi bíróság annak megállapítását követően, hogy az uniós jog szabályainak értelmezése kívül esik a hatáskörén, és hogy ez a jog kizárólag az Európai Unió Bíróságát illeti meg, az alkotmányellenességi kifogást mint megalapozatlant elutasította, azzal az indokkal, hogy a nemzeti jog C. Popescu által hivatkozott rendelkezései a román alkotmánnyal összhangban vannak.

25 Az említett határozat alapján a Curtea de Apel București (bukaresti fellebbviteli bíróság) elfogadhatatlannak nyilvánította C. Popescu keresetét.

26 C. Popescu fellebbezést nyújtott be az Înalta Curte de Casație și Justiție (legfelsőbb semmítő- és ítélőszék, Románia) előtt azt állítva, hogy a 203/2012. sz. törvény rendelkezései nem felelnek meg a 2006/126 irányelv (5) preambulumbekezdésének és 13. cikke (2) bekezdésének, amely szerint a 2013. január 19-ig megadott egyetlen járművezetési jogosultság sem szüntethető meg, illetve korlátozható ezen irányelv rendelkezései alapján.

27 Az Inspectoratul General al Poliției Române (a román rendőrség országos felügyelősége) védekezésében azt állította, hogy a 195/2002. sz. OUG-nak a 203/2012. sz. törvényből eredő módosításait, amelyek a könnyű motorkerékpár (robogó) vezetését a vezetői engedély megszerzésétől tették függővé, a közúti közlekedésbiztonság javításának célkitűzése indokolta, azáltal, hogy a vezetők számára a szükséges elméleti ismeretek és gyakorlati készségek megfelelő képzés során történő megszerzésének előírása révén mérséklik a könnyű motorkerékpárokat (robogókat) érintő közúti balesetek számát és következményeit.

28 E körülmények között az Înalta Curte de Casație și Justiție (legfelsőbb semmítő- és ítélőszék) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A 2006/126[…] irányelv rendelkezései lehetővé teszik-e a román állam számára, hogy a közúti járművezetésre 2013. január 19. napját megelőzően jogosító hivatalos okmánnyal rendelkező könnyűmotorkerékpár-vezetők esetében a könnyű motorkerékpárok ezen időpontot követő vezetéséhez vezetői engedélynek a más gépjárművek esetében előírtakhoz hasonló vizsgák letételével történő megszerzését írja elő?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

29 A kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2006/126 irányelv rendelkezéseit, és különösen a 13. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az ezen irányelvnek a belső jogba történő átültetése céljából elfogadott nemzeti szabályozás, amely megszünteti a könnyű motorkerékpárok (robogók) vezetői engedély nélküli vezetésére vonatkozó jogosultságot, amely vezetői engedély kiállítása a más gépjárművek vezetéséhez szükségeshez hasonló vizsgák sikeres teljesítésétől függ.

30 Az említett irányelv 13. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a 2013. január 19-ig megadott egyetlen járművezetési jogosultság sem szüntethető meg, illetve korlátozható ezen irányelv rendelkezései alapján, és az irányelv (5) preambulumbekezdése kimondja, hogy az irányelv nem sértheti az alkalmazásának időpontja előtt megadott vagy megszerzett, fennálló járművezetési jogosultságokat.

31 C. Popescu ebben a tekintetben arra hivatkozik, hogy a 2006/126 irányelvet a román jogba átültető 203/2012. sz. törvény elfogadása során nem sérthették meg az e törvény hatálybalépése előtt megszerzett, fennálló járművezetési jogosultságokat. Szerinte ezen irányelv 13. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nemcsak a vezetői engedély vagy azzal egyenértékű okmány kibocsátásában megtestesülő jogosultságokra, hanem a valamely tagállam által elismert összes járművezetési jogosultságra vonatkozik, még akkor is, ha azt ténylegesen kibocsátott okmány nem támasztja alá.

32 C. Popescu ezeket a megfontolásokat többek között e rendelkezés román nyelvű változatának szövegére alapítja, amelyben a „drept de conducere acordat” kifejezés szerepel, amely a rendszerint önmagában a jogra, nem pedig a megadott jogot tanúsító okmányra utaló „drept” szót tartalmazza, valamint az „acordat” szót, amelynek szó szerinti jelentése „engedélyezett” vagy „megadott”, és amely mind valamely jogra, mind az e jogot tanúsító okmányra vonatkozhat.

33 Ezzel szemben, amint azt a főtanácsnok az indítványának 42. pontjában megállapította, a francia változatban szereplő „droit de conduire délivré” [megadott járművezetési jogosultság] kifejezés szó szerinti értelmezése alapján – különösen a „délivré” [megadott, kiállított] szó általános értelmére figyelemmel – úgy lehetne tekinteni, hogy a 2006/126 irányelv 13. cikke (2) bekezdésének megfogalmazása azt jelenti, hogy e rendelkezés alapján kizárólag a hivatalosan, rendszerint egyedi közigazgatási aktus formájában 2013. január 19-ét megelőzően kibocsátott okmányból következő, a vezetésre vonatkozó kifejezett engedélyeket nem érintik az ezen irányelvben szereplő követelmények.

34 Úgy tűnik tehát, hogy eltérések vannak a 2006/126 irányelv 13. cikke (2) bekezdésének különböző nyelvi változatai között.

35 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az uniós jog rendelkezéseit ugyanis egységesen kell értelmezni és alkalmazni az Európai Unió valamennyi nyelvén készült változatok figyelembevételével. Valamely uniós jogi szöveg egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (2016. július 28-i Edilizia Mastrodonato ítélet, C-147/15, EU:C:2016:606, 29. pont; 2016. szeptember 22-i Breitsamer und Ulrich ítélet, C-113/15, EU:C:2016:718, 58. pont).

36 Először is, ami a 2006/126 irányelv általános rendszerét illeti, rá kell mutatni arra, hogy ez az irányelv egységes közösségi vezetői engedély mintát vezet be, amely a tagállamokban fennálló különböző vezetői engedélyek felváltására irányul, és a vezetői engedély új kategóriáját vezeti be a könnyű motorkerékpárok (robogók) esetében. Ezen irányelv 4. cikke tehát rögzíti és meghatározza a vezetői engedélyek különböző kategóriáit, amelyekkel a tagállamoknak – amelyek a saját vezetői engedélyeik kategóriáit már meghatározták – meg kell teremteniük az egyenértékűséget (lásd ebben az értelemben: 2012. április 26-i Hofmann ítélet, C-419/10, EU:C:2012:240, 40. pont).

37 Márpedig ebben az összefüggésben a Bíróság már kimondta, hogy az említett irányelvnek „A nem közösségi minta szerinti vezetői engedélyek közötti egyenértékűségek” című 13. cikke, amelyben a szóban forgó „megadott járművezetési jogosultság” kifejezés szerepel, kizárólag az ezen irányelv végrehajtását megelőzően szerzett jogok és a vezetői engedélyek ebben meghatározott különböző

kategóriái közötti egyenértékűség kérdését kívánja szabályozni (lásd ebben az értelemben: 2012. április 26-i Hofmann ítélet, C-419/10, EU:C:2012:240, 41. pont), azaz egyrészről a tagállamok által létrehozott különböző vezetőiengedély-kategóriák, másrészről a 2006/126 irányelvből eredő kategóriák között.

38 Ebből az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a szóban forgó rendelkezés kizárólag a régi vezetői engedélyek és az új, egységes közösségi minta közötti egyenértékűségre vonatkozik.

39 Ezt a megállapítást a 2006/126 irányelv előkészítő munkálatainak vizsgálata is alátámasztja, amelyekből az tűnik ki, hogy ezen irányelv 13. cikkének (2) bekezdése az Európai Parlament kezdeményezésére került be a szövegbe, a Parlament pedig e kiegészítést azzal indokolta, hogy „a régi vezetői engedélyek cseréje” semmilyen körülmények között nem vezethet a különböző kategóriájú gépjárművek vezetésének engedélyezése tekintetében megszerzett jogok elvesztéséhez vagy korlátozásához (lásd ebben az értelemben: 2012. április 26-i Hofmann ítélet, C-419/10, EU:C:2012:240, 42. pont).

40 Másodszor, ami a 2006/126 irányelv célját illeti, emlékeztetni kell arra, hogy annak célkitűzése – amint azt a (2), (8) és (13) preambulumbekezdése is megerősíti – a közúti közlekedésbiztonság javítása.

41 Ezen irányelv (2) preambulumbekezdése szerint ugyanis a vezetői engedélyre vonatkozó szabályok hozzájárulnak a közúti közlekedésbiztonság javításához. Az említett irányelv (8) preambulumbekezdése kimondja, hogy „[k]özúti közlekedésbiztonsági okokból meg kell határozni a vezetői engedély kiállításának minimumkövetelményeit”. Ugyanezen irányelv (13) preambulumbekezdése szerint „[a] könnyű motorkerékpárokhoz (robogókhoz) szükséges vezetői engedély kategóriájának bevezetése különösen a legfiatalabb vezetők tekintetében növeli a közúti közlekedésbiztonságot, akik a statisztikák szerint a közúti balesetek leggyakoribb áldozatai”.

42 Ebből a szempontból, noha a könnyű motorkerékpárok (robogók) nem tartoztak a 91/439 irányelv hatálya alá, az azt felváltó 2006/126 irányelv ezt a hatályt kiterjesztette, és a vezetői engedély követelményét erre a járműtípusra is bevezette.

43 2013. január 19-től a tagállamok kötelesek voltak a könnyű motorkerékpárok (robogók) esetében a vezetői engedélyek új kategóriáját bevezetni ezen irányelv 16. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján, amely előírta, hogy a tagállamoknak az említett irányelv e rendelkezései átültetése céljából elfogadott szabályozást kell alkalmazniuk. Az ilyen vezetői engedélyeket a 2006/126 irányelv 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően azoknak a kérelmezőknek állítják ki, akik elméleti vizsgát tettek, és – ha a nemzeti jogalkotó ezt így határozta meg –, sikeresen teljesítették a gyakorlati vizsgát és/vagy az orvosi vizsgálaton megfeleltek.

44 Tagadhatatlan, hogy az arra vonatkozó követelménynek, hogy a könnyű motorkerékpárok (robogók) vezetőinek elméleti ismereteket, és adott esetben gyakorlati készségeket kell szerezniük, a közúti közlekedésbiztonság szintjének növelése a célja. Ezenkívül, amint arra a főtanácsnok az indítványának 54. pontjában rámutatott, a vezetői engedély előzetes megszerzésének szükségessége lehetővé teszi, hogy a közúti közlekedésről szóló szabályozás megsértése esetén a vezetőkkel szemben alkalmazzák a vezetői engedély visszavonására, felfüggesztésére, megújítására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti jogi rendelkezéseket.

45 Következésképpen, amint arra a román és a szlovák kormány az észrevételeikben helyesen rámutattak, a 2006/126 irányelv 13. cikke (2) bekezdésének olyan értelmezése, amely a tagállamok számára megtiltaná a könnyű motorkerékpárok (robogók) közúti vezetésére vonatkozó jogosultság 2013. január 19. előtt fennálló feltételeinek szigorítását, akadályozná a közúti közlekedésbiztonság uniós jogalkotó által elérni kívánt célkitűzésének a megvalósítását.

46 Meg kell tehát állapítani, hogy a 2006/126 irányelvnek mind a rendszertani, mind a teleologikus értelmezésből az következik, hogy ezen irányelv 13. cikkének (2) bekezdése csak a vezetői engedély és az azzal egyenértékű olyan hivatalos okmányok birtoklására vonatkozik, amelyek ezen okmányok jogosultját kifejezetten feljogosítják a vezetésre.

47 Ami közelebbről az alapügyben szóban forgó tényállást illeti, a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból az tűnik ki, hogy C. Popescu 2013. január 19. előtt Romániában jogosult volt a könnyű motorkerékpárok (robogók) kategóriájába tartozó járművel közlekedni a könnyű motorkerékpárnak (robogónak) minősülő négykerekű motorkerékpárra vonatkozó nyilvántartásba vételi igazolás és a könnyű motorkerékpárok (robogók) közúti vezetésére jogosító, a közlekedési szabályokra vonatkozó tanfolyam elvégzését tanúsító igazolás birtokában. Mivel C. Popescu nem rendelkezik vezetői engedéllyel vagy azzal egyenértékű okmánnyal, nem hivatkozhat az említett irányelv 13. cikkének (2) bekezdésében előírt védelemre annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező román hatóság elismerje azt a jogát, hogy a könnyű motorkerékpárokat (robogókat) további alaki előírások teljesítése, és az e jogot tanúsító hivatalos okmány kiállítása nélkül továbbra is használhassa a közutakon.

48 A fenti megfontolások összességére figyelemmel a kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2006/126 irányelv rendelkezéseit, és különösen a 13. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az ezen irányelvnek a belső jogba történő átültetése céljából elfogadott nemzeti szabályozás, amely megszünteti a könnyű motorkerékpárok (robogók) vezetői engedély nélküli vezetésére vonatkozó jogosultságot, amely vezetői engedély kiállítása a más gépjárművek vezetéséhez szükségeshez hasonló vizsgák sikeres teljesítésétől függ.

A költségekről

49 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseit és különösen ezen irányelv 13. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az ezen irányelvnek a belső jogba történő átültetése céljából elfogadott nemzeti szabályozás, amely megszünteti a könnyű motorkerékpárok (robogók) vezetői engedély nélküli vezetésére vonatkozó jogosultságot, amely vezetői engedély kiállítása a más gépjárművek vezetéséhez szükségeshez hasonló vizsgák sikeres teljesítésétől függ.

Aláírások